

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

Comisia economie, buget și finanțe

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint 105

www.parlament.md

22 iulie 2015

CEB-nr. 433

RAPORT

asupra proiectului de Lege cu privire la contractele
de garanție financiară
(nr.251 din 06.06.2016, pentru lectura a doua)

Comisia economie, buget și finanțe a examinat în lectura a doua proiectul de Lege cu privire la contractele de garanție financiară (în continuare – proiectul de lege), prezentat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvernul Republicii Moldova și raportează următoarele.

Propunerile și obiecțiile parvenite au fost sistematizate și examinate pentru lectura a doua, fiind reflectate în sinteza rezultatelor examinării lor și în proiectul de lege redactat, care sînt părți integrante ale raportului Comisiei.

Luînd în considerație cele expuse, Comisia economie, buget și finanțe propune examinarea și adoptarea proiectului de lege redactat în a doua lectură și în lectură finală în plen.

Ștefan CREANGĂ,
Președintele Comisiei

SINTEZA
Amendamentelor, propunerilor și obiecțiilor la proiectul de lege
nr. 251 din 06.06.2016

Nr. crt.	Textul părții constitutive a proiectului de lege la care se propun, amendamente, propuneri, obiecții	Autorul și conținutul amendamentelor, propunerilor, obiecțiilor	Rezultatul examinării
1	2	3	4
1.	<p>Parlamentul adoptă prezenta lege organică.</p> <p>Prezenta lege transpune Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie</p>	<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului</p> <p>În conformitate cu prevederile art.27 alin.(1) din Legea nr.780/2001, clauza de adoptare stabilește <i>temeiul legal</i> de adoptare a actului legislativ și categoria lui. Prin urmare, în corespundere cu prevederea menționată, clauza de adoptare urmează a fi redactată în modul următor:</p> <p>„În scopul transpunerii Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene L. 168 din 27.06.2002, Parlamentul adoptă prezenta lege organică.”</p>	<p>Se acceptă.</p> <p>Proiectul Legii a fost completat cu art.19 cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 19. Compatibilitatea cu legislația comunitară</p> <p>Prezenta lege transpune art. 1–9 din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002, și este compatibilă cu aceasta.”</p> <p>Art.19 devine art.20.</p>
2.	<p>Articolul 2.Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanție financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerințe:</p> <p>b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.</p> <p>(4)... Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanțiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este</p>	<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului</p> <p>Referitor la terminologia utilizată în proiect, atenționăm că, potrivit art.19 lit.c) din Legea nr.780/2001, în textul proiectului se utilizează termeni adecvați, compatibili cu cei utilizați în legislația comunitară <i>ori similari lor, și de o largă circulație</i>. Astfel, pînă la aplicarea directă a legislației comunitare pe teritoriul Republicii Moldova, cadrul legislativ transpus urmează a fi redactat în așa mod ca să corespundă dispozițiilor constituționale și să fie în concordanță cu cadrul juridic existent, cu</p>	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>Cu referire la definirea noțiunilor indicate în aviz, expunem următoarele.</p> <p>Noțiunea „suport durabil” - Proiectul Legii nr.251 este destinat exclusiv subiecților indicați la art.3, persoane juridice care activează în sectorul financiar-bancar și care dispun de personal calificat ce posedă cunoștințele profesionale necesare aferente noțiunilor utilizate în sistemele informaționale.Legislația Republicii Moldova definește noțiunea de „suport durabil” în Legea nr.202 din 12.07.2013</p>

<p>deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.</p> <p>Articolul 4. Noțiuni În sensul prezentei legi, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:</p> <p>..3)clauză de compensare cu exigibilitate imediată – clauză a contractului de garanție financiară sau contract din care face parte integrantă contractul de garanție financiară sau, în absența unei asemenea clauze, orice dispoziție legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, ca efect al nettingului, compensării reciproce sau în alt mod, se realizează următoarele:</p> <p>..5)contract de garanție financiară cu transfer de proprietate – contract, inclusiv contractul repo, în temeiul căruia furnizorul garanției transmite beneficiarului acesteia proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanției financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligațiilor financiare garantate;</p> <p>17)obligații financiare garantate – obligații care sînt garantate printr-un contract de garanție financiară și care conferă dreptul la plata unei sume de bani și/sau la transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare. Obligațiile financiare garantate pot consta din sau pot include: obligații prezente sau viitoare, pure și simple sub condiție sau la termen, inclusiv obligații care decurg dintr-un contract-cadru ori alte acorduri de acest fel;</p>	<p>sistemul de codificare și unificare a legislației. Legea nu trebuie să admită apariția unor tălmăciri diferite și contradictorii în procesul de aplicare. De altfel, se va constata încălcarea principiilor generale ale legiferării privind accesibilitatea, coerența, consecvența și echilibrul între reglementările concurente, stabilite la art.4 din Legea sus-citată.</p> <p>Menționăm în acest sens obiecțiile expuse în Raportul de expertiză anticorupție al Centrului Național Anticorupție la proiectul de lege respectiv, de care nu s-a ținut cont pe motiv că definirea noțiunilor invocate nu face obiectul de reglementare a Directivei respective. Asemenea abordare superficială nu poate fi acceptată, urmînd a fi propuse soluții concrete, cu utilizarea normelor de trimitere la noțiunile definite cu indicarea actelor legislative de referință și a articolelor din acestea. În lipsa lor, se vor respecta prevederile art.19 lit.d), lit.e) și lit.f) din Legea nr.780/2001.</p> <p>Această obiecție se referă la normele de reglementare ce conțin expresii tehnice specifice unui anumit domeniu de utilizare, care au fost supuse unor redactări de către autori:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art.2 alin.(1) lit.b) noțiunea de ”suport durabil”, art.6 alin.(2) lit.c); - art.2 alin.(4) noțiunea ”furnizorul garanției”; - art.4 alin.3) expresia ”efect al nettingului”; - art.4 pct.5) ”contractul repo” (în actele normative se utilizează acord REPO; REPO); - art.4 pct.17), clasificarea <i>obligațiilor</i> 	<p>privind contractele de credit pentru consumatori, preluată din Directiva 2008/48/CE din 23.04.2008 privind contractele de credit pentru consumatori, dar trimiterea la această lege nu este relevantă avînd în vedere domeniul de reglementare a acesteia.</p> <p>Remarcăm că Centrul de armonizare a legislației la fel a considerat irelevantă definirea noțiunii de „suport durabil” în proiectul Legii nr.251, avînd în vedere că noțiunea în discuție nu cade sub incidența Directivei 2002/47/CE.</p> <p>Sintagma „furnizorul garanției” este detaliată la art.3 (beneficiarul și furnizorul garanției...), art.4 pct.5 și pct.6, art.5 alin.(2) ș.a. care facilitează înțelegerea acesteia de către adresanți.</p> <p>Pentru a asigura mai multă claritate textului, la art.4 pct.3), cuvintele „ca efect al nettingului, compensării reciproce” se substituie cu cuvintele „fie prin compensare, fie prin compensare reciprocă”.</p> <p>„Contract repo” – În legislația națională noțiunea „repo” nu este definită la nivel de lege.</p> <p>Considerăm oportună menținerea în text a sintagmei „contract repo” deoarece în actele normative (ex.Regulile Bursei de Valori a Moldovei se utilizează „contract repo”) . Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene din 19.12.2014 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară a Eurosistemului, publicată în JO L 91 din</p>
---	--	--

	<p>Articolul 7. Condiții de formă (4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanțiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decât instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum <i>andosarea</i> în cazul <i>biletelor la ordin</i> sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.</p>	<p>în <i>pure și simple</i>; - art.7 alin.(4) referitor la <i>andosarea</i> în cazul <i>biletelor la ordin</i> (în actele normative - <i>cambiei</i>), etc..</p>	<p>02.04.2015 de asemenea conține noțiunea „contract repo”.</p> <p>Clasificarea obligațiilor în <i>pure și simple</i> – Art.461 alin.(1) din Codul civil prevede următoarele: „(1) Gajul poate garanta una sau mai multe creanțe legale, existente sau viitoare, <i>pure și simple</i>...”.</p> <p><i>Andosarea</i> în cazul <i>biletelor la ordin</i> (în actele normative – <i>cambiei</i>) – Art.1 din Legea <i>cambiei</i> nr. 1527-XII din 22.06.1993 prevede următoarele: „<i>Cambia simplă</i> (biletul la ordin) este un titlu de credit...”. A se vedea și titlul III <i>Cambia simplă</i> (biletul la ordin) sau anexa nr.2 Model de bilet la ordin.</p>
3.		<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului Caracterul permisiv al normelor, specific directivelor UE urmează a fi revăzut și concretizat în fiecare caz, pentru a asigura aplicabilitatea corectă pe teritoriul Republicii Moldova în perioada de preaderare, în condițiile în care legislația națională obligă la verificarea coruptibilității normelor juridice. Astfel, expresiile precum „<i>pot fi</i>”, „<i>poate face</i>”, „<i>poate constitui</i>” etc., necesită a fi omise sau substituite, după caz, cu cuvinte și expresii în măsura să atribuie normei un sens clar și fără echivoc (ex. art.2 alin.(1) lit.b), art.4 pct.17), art.7 alin.(7), etc).</p>	<p>Nu se acceptă. Normele sunt preluate din Directiva 2002/47/CE.</p> <p>În Raportul de expertiză anticorupție la proiectul legii, remis Băncii Naționale la 23.09.2015, Centrul Național Anticorupție a constatat că nu au fost atestate incompatibilități cu standardele internaționale anticorupție și nu au fost identificate domenii în care proiectul nu satisface cerințele sau sunt în contradicție cu aceste standarde.În acest context, menționăm următoarele. Aplicarea prevederilor proiectului de lege 251 asupra contractelor de garanție financiară este condiționată de posibilitatea probării acestora în modul prevăzut la art.2 alin.(1) lit.b), de acea cuvintele „<i>pot fi</i>” necesită a fi menținute.De asemenea legea se va aplica garanțiilor financiare dacă punerea la dispoziție a acestora poate fi probată printr-</p>

			<p>un înscris (art.2 alin.(2) lit.b)).</p> <p>Pct.(11) din preambulul directivei stipulează că „directiva ar trebui să protejeze doar contractele de garanție financiară care pot fi dovedite. Dovada se face printr-un înscris sau în altă formă juridică imperativă prevăzută de legislația care li se aplică.”.</p> <p>Pentru conformitate a se vedea art.1 pct(5) primul și ultimul alineat din Directiva 2002/47/CE. Art.4 pct.17) – a se vedea art. 460 alin.(1) din Codul civil „valorile mobiliare pot fi gajate...”, sau art.461 alin.(1), care conțin expresii similare „Gajul poate garanta creanțe existente sau viitoare...”. A se vedea și Legea cu privire la gaj, art.8 alin.(1) „Obiect al gajului poate fi orice bun...” sau alin.(7) „Obiect al gajului pot fi mijloacele bănești...”. A se vedea de asemenea Art.2 pct.1 lit.(f) din Directiva 2002/47/CE. Art.7 alin.(7) – a se vedea comentariul pentru art.2 alin.(1) lit.b). Art.12 alin.(5) și art.13 care conțin expresia „poate face” asigură o transpunere a art.5 alin.(5) și art.6 alin.(2) din directivă.</p>
4.	<p>Articolul 2 Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanție financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerințe:</p> <p>a) sînt încheiate între persoanele indicate la art.3 din prezenta lege;</p> <p>b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.</p> <p>(2) Prezenta lege se aplică garanțiilor financiare care întrunesc cumulativ următoarele cerințe:</p>	<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului</p> <p>În contextul normelor art.2 și art.3, urmează a se concretiza concordanța și aplicabilitatea normelor proiectului de lege cu prevederile Legii cu privire la datoria sectorului public, garanțiile de stat și recreditarea de stat nr.419-XVI din 22.12.2006, pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii.</p> <p>La art.3 pct.1) lit.a), atenționăm că,</p>	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>La art.3 pct.1) lit.a.), cuvintele „datoriei publice” se substituie cu cuvintele „datoriei sectorului public”.</p> <p>Remarcăm că Legea 419/2006 conține norme cu privire la „<u>administrarea datoriei sectorului public</u>” (a se vedea art.4, art.5). Totodată, norma de la art.3 pct.1) din proiectul Legii 251 este <u>detaliată prin lit.a) și b)</u>, iar Legea nr.419/2006 (art.4 și art.5) indică autoritățile publice care sunt</p>

<p>a)obiectul garanțiilor financiare este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare;</p> <p>b)punerea la dispoziție a garanțiilor financiare poate fi probată printr-un înscris.</p> <p>(3)Prezenta lege nu reglementează:</p> <p>a)drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziție în calitate de garanție financiară;</p> <p>b)drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît cele de garanție financiară și care sînt dobîndite într-un alt mod decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.</p> <p>(4)Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanțiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.</p> <p>(5)Dacă debitor al creanțelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr.206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, respectivele creanțe pecuniare nu pot constitui obiect al garanțiilor financiare puse la dispoziția subiecților menționați la art.3 pct.2) din prezenta lege.</p> <p>(6)Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor</p>	<p>Legea sus-citată delimitează autoritățile în: autoritățile administrației publice centrale, autoritățile publice, autoritățile administrației publice locale, definește noțiunile de ”datorie a sectorului public”, și de ”deservire a datoriei”. Articolul 4 al Legii menționate prevede administrarea datoriei sectorului public, a garanțiilor de stat și a unităților administrativ-teritoriale. Considerăm că, la art.3 pct.1) subiecții normelor lit.a) și lit.b) urmează a fi definiți concret, cu scop de rigoare juridică și redacțională.</p>	<p>responsabile de sau participă la administrarea datoriei publice.</p> <p>Cu referire la art.3 pct.1) lit.b), menționăm că aceste autorități sunt definite în actele legislative/normative care reglementează activitatea lor.</p> <p>De ex., Banca Națională a Moldovei, în temeiul art.10 din Legea nr.548/21.07.1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei „poate să deschidă conturi în registrele sale băncilor licențiate de Banca Națională, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, persoanei juridice care deține licența pentru activitate de depozitar central de valori mobiliare ca activitate de bază”, precum și altor instituții.</p> <p>Cu referire la delimitarea autorităților publice din Legea nr.419/2006, remarcăm că „autorități publice” sunt și cele indicate la anexa 1 din Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, dar nu toate dintre acestea cad sub incidența art.3 pct.1 lit.a) și b) din Legea 251.</p> <p>Includerea în proiect a unei liste concrete de subiecți ai acestui articol nu o considerăm posibilă, existînd riscul de a omite careva autorități, fapt care va îngusta domeniul de aplicare a legii, iar aceasta poate genera probleme de incompatibilitate a legii naționale cu dreptul UE.</p>
--	--	--

cuprinse în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. (7)Prevederile Legii nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

Articolul 3. Subiecții prezentei legi

Beneficiarul și furnizorul garanției financiare trebuie să aparțină fiecare uneia dintre următoarele categorii:

1)o autoritate publică (cu excepția entităților care beneficiază de garanții de stat, dacă acestea nu se încadrează la categoriile prevăzute la punctele 2)-4) din prezentul articol, inclusiv:

a)autoritățile publice din Republica Moldova care sînt responsabile sau participă la administrarea datoriei publice; și

b)autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să dețină conturi pentru clienți;

2)Banca Națională a Moldovei, banca centrală a unui alt stat, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaționale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internațional și Banca Europeană de Investiții;

3) o entitate supusă supravegherii prudențiale, și anume:

a)o bancă, astfel cum este definită în Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;

b)o societate de investiții, astfel cum este definită în Legea nr. 171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital;

c)o societate de plată, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică;

d)un asigurator (reasigurator), astfel cum sînt

	<p>definiți în Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări;</p> <p>4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensare (clearing), astfel cum acestea sînt definite în Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, inclusiv persoane juridice similare care activează pe piețele futures, de opțiuni și de derivative, care nu cad sub incidența prevederilor legii menționate, și persoane juridice care acționează în numele și pe contul uneia sau al mai multe persoane, care includ orice deținător de obligațiuni ori de alte titluri de creanță sau orice altă persoană dintre cele definite în prezentul articol.</p>		
6.	<p>Articolul 7. Condiții de formă</p> <p>(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare în temeiul unui contract de garanție financiară nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități.</p> <p>(2) Fără a afecta aplicarea prevederii art. 6 alin. (3) din prezenta lege, în cazul punerii la dispoziție a creanțelor pecuniare în calitate de garanție financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanții financiare nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități, precum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare puse la dispoziție în calitate de garanție financiară.</p> <p>(3) În sensul prezentei legi, prin</p>	<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului</p> <p>La art.7, normele de reglementare a condițiilor de formă necesită a fi explicate pentru a permite înțelegerea corectă a sensului și efectelor scontate. De asemenea, se va explica modul de racordare a normelor menționate cu prevederile Codului civil (art.461, art.1609), deoarece normele de modificare cuprinse la art.III din proiectul de lege nr.252 din 06.06.2016 se referă doar la valorile mobiliare în formă de înscriere în cont.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Art.7 transpune art.3 din Directiva 2002/47/CE. În scopul simplificării utilizării garanțiilor financiare, proiectul Legii nr.251 stabilește clar că încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziția beneficiarului a garanției financiare <u>nu sunt condiționate de îndeplinirea vreunei formalități, ci doar de probarea prin înscris sau în altă formă indicată în lege, a contractului de garanție financiară și a punerii la dispoziție a garanției.</u> Astfel, proiectul stabilește prevederi referitoare la condițiile de formă care presupun îndeplinirea doar a acelor formalități care sunt prevăzute de legea dată. Art.7 alin.(3) explică ce se înțelege prin îndeplinire de formalități în sensul legii, iar alin.(5) și (6) stipulează care acțiuni nu se</p>

îndeplinire de formalități se înțelege perfectarea unui document într-o formă sau modalitate prestabilită, depunerea cererilor la autorități publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicație oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităților publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligațiilor financiare garantate sau orice alt aspect.

(4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanțiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decât instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art.8 alin.(5¹) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobândirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art.25¹ alin.(1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(7) Prevederea alin.(1) din prezentul articol nu aduce atingere aplicării prezentei legi

consideră îndeplinire de formalități și urmează a fi îndeplinite.

Referitor la racordarea normelor de la art.7 cu art.461 din Codul civil, a se vedea art.4 pct.17) din proiect.

Remarcăm că propunerile de modificare incluse la art.III din Legea nr.252 vizează de asemenea valorile mobiliare materializate, (a se vedea completarea care se operează la art.1606 alin.(2) din Codul civil). Alin.(2) de la art.1606 necesită a fi modificat pentru că redacția actuală nu rezolvă *per se* conflictul ce rezultă din aplicarea legii (legilor) posibile cu referire la cele trei situații descrise în acest articol. În plus, prevederile în cauză desconsideră faptul că valorile mobiliare pot exista și în formă dematerializată în cadrul unei infrastructuri a pieței financiare (Financial Market Infrastructure) cu conexiuni transfrontaliere.

	<p>din momentul punerii la dispoziție a garanției financiare, numai dacă punerea la dispoziție poate fi probată printr-un înscris și dacă contractul de garanție financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.</p> <p>(8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, debitorul creanței pecuniare poate renunța legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la:</p> <p>a) dreptul de compensare a obligațiilor sale față de creditorul creanței pecuniare sau față de persoanele cărora acesta a gajat sau cesionat respectiva creanță pecuniară în calitate de garanție;</p> <p>b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanței pecuniare de a furniza informații cu privire la creanța pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanție.</p>		
7.	<p>Articolul 9. Însușirea garanției financiare</p> <p>(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate <i>într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.</i></p> <p>(5) Instanțele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea</p>	<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului</p> <p>La art.9 alin.(4) și alin.(5) normele de reglementare urmează a fi concretizate, și completate cu trimiterile de rigoare la articolele din actele legislative ce reglementează raporturile juridice avute în vedere de autorii proiectului de lege, pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii și a asigura aplicarea corectă a acestora (Codul de executare și Codul de procedură civilă). Considerăm că, competența de verificare la cerere de către</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Art.9 alin.(4) și (5) din art.9 transpune art.4 alin.(6) și pct.17 din preambulul Directivei 2002/47/CE.</p> <p>La fel ca și Directiva, proiectul Legii nr.251 prevede proceduri rapide și simplificate de executare, astfel încât să se asigure stabilitatea financiară și să se restrângă efectele contagioase în cazul în care una</p>

<p>obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.</p>	<p>instanțele judecătorești ”dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial”, poate fi tălmăcită în sensul prestării de servicii de către autoritatea judecătorească, și impune necesitatea examinării suplimentare sub aspect conceptual și procedural. Iar expresia ”într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial” permite abordări subiective, discreționare, coruptibile.</p>	<p>dintre părțile semnatare ale contractului de garanție financiară nu își respectă obligațiile asumate. Pentru a asigura compatibilitatea legii cu actul UE, aceasta creează un echilibru între obiectivele menționate și protecția atât a furnizorului garanției, cât și a terților, prin introducerea unui control <i>a posteriori</i>, pe care instanțele de judecată pot să-l exercite în legătură cu constituirea sau evaluarea garanției financiare și calcularea obligațiilor financiare. Norma privind controlul <i>a posteriori</i> a fost preluată din Directiva 2002/47/CE (pct.17 din preambul), care confirmă explicit posibilitatea ca statele membre să păstreze sau să introducă în dreptul intern acest control, care să permită autorităților judiciare să verifice dacă executarea și evaluarea s-au efectuat într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.</p> <p>Atenționăm că norme privind executarea garanției „într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial” se regăsesc în Legea insolvenței nr.149 din 29.06.2012:</p> <p>„Art.130</p> <p>(4) Prin contractul de garanție, părțile pot cădea de acord asupra modului de vânzare a bunurilor grevate ca urmare a neîndeplinirii obligației. În lipsa unui astfel de acord, administratorul insolvenței/lichidatorul</p>
--	---	---

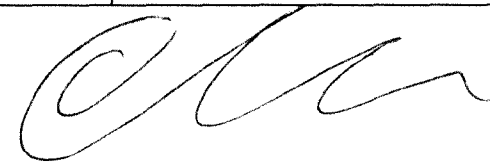
			<p>trebuie să vîndă bunul, afectat cu garanție, cu acordul creditorilor garantați și sub controlul instanței de insolvabilitate, <u>într-o manieră comercială rezonabilă</u>, care să asigure obținerea celui mai bun preț. Metoda, maniera, locul, prețul și momentul vînzării se stabilesc de creditorii garantați și, după caz, de instanța de insolvabilitate și trebuie să urmeze regulile comerciale adecvate, folosite de persoanele care vînd bunuri similare în mod obișnuit pe piața respectivă.</p> <p>(5) Reguli comerciale adecvate pot fi: vînzarea prin licitații publice, prin negocieri directe, prin concurs sau prin orice alt mod rezonabil din punct de vedere comercial pentru tipul de bunuri supuse vînzării. Dintre diferitele moduri de vînzare rezonabile din punct de vedere comercial, creditorul garantat sau instanța de insolvabilitate îl va alege pe cel care să asigure obținerea celui mai bun preț.”</p>
8.	<p>Articolul 18. Legea altei țări</p> <p>Trimiterea la legea unei țări reprezintă trimiterea la dreptul intern al acestei țări, indiferent de orice normă care prevede că chestiunea respectivă trebuie soluționată în conformitate cu legea altei țări.</p>	<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului</p> <p>Necesitatea și conținutul normei art.18 nu sunt clare și urmează a fi concretizate cu referire la prevederile legislației în vigoare, care sunt aduse în concordanță cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte referitor la legea aplicabilă raporturilor de drept civil cu element de extraneitate (art.1576, art.1609, art.1610 - art.1620 din Codul civil, art.458,</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Capitolul VII, inclusiv art.18 din proiect se referă la legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare constituite din instrumente financiare în formă de înscriere în cont și transpune art.9 alin.(1) din Directiva 2002/47/CE și pct.8 din preambulul acesteia. Norma art.18 a fost expusă într-un articol separat la indicația Ministerului Justiției, pentru a se conforma</p>

		<p>art.459 – art.466 din Codul de procedură civilă etc.).</p>	<p>normelor de tehnică legislativă.</p> <p>Art.9 din Directivă stabilește principiul normelor de drept conflictuale, stipulînd că aspectele de proprietate ale gajului sau transferurilor instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont sunt guvernate de legea statului membru în care contul relevant este menținut. În cazul în care apare o problemă ce ține de norma de drept conflictuală în legătură cu valorile mobiliare înscrise în cont și depuse în garanție, legea care se aplică este legea țării în care contul relevant este menținut. În consecință, atunci cînd părțile din diferite state încheie un contract de garanție financiară și garanția este transferată de la furnizorul garanției către beneficiarul garanției, se aplică legea țării în care se află garanția.</p> <p>Articolul 9 din Directiva 2002/47/CE reflectă norma comunitară în vigoare privind conflictele de legi, care se regăsește, de asemenea, la art.9 alin.(2) din Directiva 98/26/CE și care se bazează pe principiul locației contului valorilor mobiliare (regula <i>lex rei sitae</i>): Legea aplicabilă este legea statului membru unde garanția financiară este menținută.</p> <p>Directiva 2002/47/CE extinde regula sus-nată asupra contractelor de garanție financiară aplică valori mobiliare înscrise în cont în de garanții, adică legea țării în care contul</p>
--	--	---	--

t este menținut va reglementa anumite aspecte
are la aceste valori mobiliare.

După cum indică pct.(8) din preambulul Directivei 2002/47/CE „În prezent toate statele membre recunosc regula *lex rei sitae*, conform căreia validitatea și deci opozabilitatea față de terți a garanției financiare este evaluată în conformitate cu legislația țării în care se află garanția financiară.”.

Mai mult decât atât, aspectele care urmează să fie decise de către dreptul intern al țării unde se află contul se referă la natura juridică a garanției, cerințele pentru perfectarea unui contract de garanție financiară, prioritatea dreptului de proprietate asupra garanției, formalitățile cerute pentru executarea garanției constituite din instrumente financiare în formă de înscriere în cont. A se vedea în acest sens raportul „Survey on the implementation of Directive 2002/47/EC on financial collateral arrangements”, întocmit de European Financial Markets Lawyers Group¹.

LEGE

cu privire la contractele de garanție financiară

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare, punerea la dispoziție și executarea garanțiilor financiare, dreptul de utilizare a garanțiilor financiare, recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate și a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolabilitate și legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanție financiară dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerințe:

- a) sînt încheiate între persoanele indicate la art. 3;
- b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.

(2) Prezenta lege se aplică garanțiilor financiare care întrunesc cumulativ următoarele cerințe:

- a) obiectul garanțiilor financiare este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare;
- b) punerea la dispoziție a garanțiilor financiare poate fi probată printr-un înscris.

(3) Prezenta lege nu reglementează:

- a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziție în calitate de garanție financiară;
- b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît cele de garanție financiară și care sînt dobîndite într-un alt mod decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.

(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanțiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.

(5) Dacă debitor al creanțelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr. 206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, respectivele creanțe pecuniare nu pot constitui obiect al garanțiilor financiare puse la dispoziția subiecților menționați la art. 3 pct. 2) din prezenta lege.

(6) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

(7) Prevederile Legii nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

Articolul 3. Subiecții prezentei legi

Beneficiarul și furnizorul garanției financiare trebuie să aparțină, fiecare, uneia dintre următoarele categorii:

1) o autoritate publică (cu excepția entităților care beneficiază de garanții de stat, dacă acestea nu se încadrează la categoriile prevăzute la pct. 2)–4) din prezentul articol), inclusiv:

- a) autoritățile publice din Republica Moldova care sînt responsabile sau participă la administrarea datoriei sectorului public; și
- b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să dețină conturi pentru clienți;

2) Banca Națională a Moldovei, banca centrală a unui alt stat, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaționale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internațional și Banca Europeană de Investiții;

3) o entitate supusă supravegherii prudentiale, și anume:

a) o bancă, astfel cum este definită în Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;

b) o societate de investiții, astfel cum este definită în Legea nr. 171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital;

c) o societate de plată, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică;

d) un asigurator (reasigurator), astfel cum sînt definiți în Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări;

4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensare (clearing), astfel cum sînt definite în Legea cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare, inclusiv persoane juridice similare care activează pe piețele futures, de opțiuni și de derivative, care nu intră sub incidența prevederilor legii menționate, și persoane juridice care acționează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane, care includ orice deținător de obligațiuni ori de alte titluri de creanță sau orice altă entitate dintre cele definite în prezentul articol.

Articolul 4. Noțiuni

În sensul prezentei legi, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

1) *bancă de dezvoltare multilaterală* – bancă de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (International Bank for Reconstruction and Development), Corporația Financiară Internațională (International Finance Corporation), Banca Interamericană de Dezvoltare (Inter-American Development Bank), Banca Asiatică de Dezvoltare (Asian Development Bank), Banca Africană de Dezvoltare (African Development Bank), Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (Council of Europe Development Bank), Banca Nordică de Investiții (Nordic Investment Bank), Banca Caraibiană de Dezvoltare (Caribbean Development Bank), Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (European Bank for Reconstruction and Development), Banca Europeană pentru Investiții (European Investment Bank), Fondul European de Investiții (European Investment Fund), Agenția pentru Garantarea Investițiilor Multilaterale (Multilateral Investment Guarantee Agency), Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării (International Finance Facility for Immunisation), Banca Islamică pentru Dezvoltare (Islamic Development Bank);

2) *cauză care determină executarea garanției financiare* – neexecutare a obligației financiare garantate sau orice fapt convenit de părți ca fiind similar neexecutării, la apariția căruia, conform clauzelor contractului de garanție

financiară sau prin efectul legii, beneficiarul garanției are dreptul fie să execute sau să-și însușească garanția financiară, fie să beneficieze de clauza de compensare cu exigibilitate imediată;

3) *clauză de compensare cu exigibilitate imediată* – clauză a contractului de garanție financiară sau contract din care face parte integrantă contractul de garanție financiară sau, în absența unei asemenea clauze, orice dispoziție legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției fie prin compensare, fie prin compensare reciprocă, fie în alt mod se realizează următoarele:

a) obligațiile părților devin imediat exigibile și sînt exprimate printr-o obligație de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligațiilor părților calculată la acel moment sau se sting și sînt înlocuite printr-o obligație de plată a unei astfel de sume; și/sau

b) sînt stabilite datoriile reciproce ale părților în temeiul acestor obligații, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părți suma netă egală cu diferența acestor datorii;

4) *contract de garanție financiară* – contract, cu sau fără transfer de proprietate, avînd ca obiect asigurarea executării obligațiilor financiare garantate, indiferent dacă sînt sau nu reglementate de un contract-cadru sau de norme și condiții generale;

5) *contract de garanție financiară cu transfer de proprietate* – contract, inclusiv contractul repo, în temeiul căruia furnizorul garanției transmite beneficiarului acesteia proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanției financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligațiilor financiare garantate;

6) *contract de garanție financiară fără transfer de proprietate* – contract în temeiul căruia furnizorul garanției pune garanția financiară la dispoziția beneficiarului acesteia, păstrînd proprietatea deplină sau restrînsă ori drepturile depline asupra garanției financiare la momentul constituirii acesteia;

7) *cont relevant* – registru sau cont în care sînt operate înscrierile privind punerea la dispoziție a garanțiilor financiare sub formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului în cadrul unui contract de garanție financiară. Registrul sau contul poate fi ținut de beneficiarul garanției financiare;

8) *creanțe pecuniare* – creanțe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale, acordă credite;

9) *drept de utilizare* – drept al beneficiarului garanției de a folosi și de a dispune de garanția financiară ca și cum ar fi proprietar al acesteia, conform prevederilor contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate;

10) *garanție asupra instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont* – garanție financiară pusă la dispoziție în temeiul unui contract de garanție financiară sub formă de instrumente financiare, dreptul de proprietate asupra cărora

se demonstrează printr-un înscris efectuat într-un registru sau cont ținut de către un intermediar sau de către o persoană acționând în numele acestuia;

11) *garanție echivalentă* înseamnă:

a) în cazul mijloacelor bănești – plată a aceleiași sume de bani în aceeași monedă;

b) în cazul instrumentelor financiare – instrumente financiare emise de același emitent sau debitor, provenind din aceeași emisiune sau clasă, având aceeași valoare nominală și aceleași caracteristici, în aceeași monedă ori alte active în cazul în care contractul de garanție financiară prevede transferul altor active, ca urmare a producerii oricărui fapt care privește sau care afectează în orice mod instrumentele financiare furnizate ca garanții financiare;

12) *garanție financiară* – mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare puse la dispoziție în vederea asigurării executării obligațiilor financiare garantate;

13) *instrumente financiare* – acțiuni emise de societățile pe acțiuni și alte valori mobiliare echivalente cu acțiunile emise de societățile pe acțiuni, obligațiuni și alte titluri de creanță, dacă acestea sînt negociabile pe piața de capital, precum și orice alte titluri care sînt în mod normal negociate și care dau dreptul de a dobîndi asemenea acțiuni, obligațiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unități (titluri) emise de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, instrumente ale pieței monetare și orice creanțe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente;

14) *întreprinderi afiliate* – două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă, care controlează una sau mai multe filiale, și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;

15) *măsurile de restructurare* – măsuri care implică orice intervenție a autorităților publice sau judiciare, avînd drept scop conservarea ori redresarea situației financiare și care afectează drepturile preexistente ale terților, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, măsuri de suspendare a plăților, suspendare a măsurilor de executare sau reducere a creanțelor;

16) *mijloace bănești* – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare, cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele bănești sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi;

17) *obligații financiare garantate* – obligații care sînt garantate printr-un contract de garanție financiară și care conferă dreptul la plata unei sume de bani și/sau la transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare.

Obligațiile financiare garantate pot consta din sau pot include:

a) obligații prezente sau viitoare, pure și simple, sub condiție sau la termen, inclusiv obligații care decurg dintr-un contract-cadru ori alte acorduri de acest fel;

b) obligații asumate față de beneficiarul garanției financiare de către o altă persoană decît furnizorul acesteia;

c) obligații de o anumită categorie sau tip, care se nasc ocazional;

18) *proceduri de lichidare* – proceduri care implică valorificarea activelor și distribuirea mijloacelor bănești obținute către creditori, acționari, asociați sau membri, după caz, și care presupun orice intervenție a autorităților publice ori judiciare, indiferent dacă sînt sau nu cauzate de insolvabilitate ori sînt voluntare sau obligatorii.

Capitolul II

PUNEREA LA DISPOZIȚIE A GARANȚIEI FINANCIARE

Articolul 5. Prevederi generale privind punerea la dispoziție a garanției financiare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică garanțiilor financiare din momentul punerii acestora la dispoziția beneficiarului garanției financiare, dacă punerea la dispoziție poate fi demonstrată printr-un înscris.

(2) Punerea la dispoziție a garanției financiare presupune remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției ori persoana care acționează în numele și pe contul acestuia obține posesia sau controlul asupra garanției financiare. Garanția financiară se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanția financiară, dreptul de a retrage în favoarea sa garanțiile financiare excedentare ori dreptul de a încasa veniturile aferente creanțelor pecuniare, pînă la o dispoziție contrară.

Articolul 6. Identificarea obiectului garanției financiare

(1) Înscrisul care demonstrează punerea la dispoziție a garanției financiare trebuie să permită identificarea obiectului garanției financiare.

(2) În scopul identificării obiectului garanției financiare este suficient să se poată demonstra că:

a) instrumentele financiare în formă de înscriere în cont care constituie obiectul garanției financiare sînt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont;

b) mijloacele bănești care constituie obiectul garanției financiare sînt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont;

c) creanțele pecuniare sînt incluse într-o listă de creanțe, furnizată beneficiarului garanției financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(3) Faptul includerii creanțelor pecuniare într-o listă de creanțe, furnizată beneficiarului garanției financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil, este opozabil debitorului creanței pecuniare și persoanelor terțe.

Articolul 7. Condiții de formă

(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare în temeiul unui contract de garanție financiară nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități.

(2) Fără a afecta aplicarea prevederilor art. 6 alin. (3), în cazul punerii la dispoziție a creanțelor pecuniare în calitate de garanție financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanții financiare nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități, precum înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare puse la dispoziție în calitate de garanție financiară.

(3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalități se înțelege perfectarea unui document într-o formă sau modalitate prestabilită, depunerea cererilor la autorități publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicație oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităților publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligațiilor financiare garantate sau orice alt aspect.

(4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanțiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decît instrumentele financiare în formă de înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin. (1).

(5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art. 8 alin. (5¹) din Legea nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin. (1) din prezentul articol.

(6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobândirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art. 25¹ alin. (1) din Legea nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin. (1) din prezentul articol.

(7) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere aplicării prezentei legi din momentul punerii la dispoziție a garanției financiare numai dacă punerea la dispoziție poate fi probată printr-un înscris și dacă contractul de garanție financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, debitorul creanței pecuniare poate renunța legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la:

a) dreptul de compensare a obligațiilor sale față de creditorul creanței pecuniare sau față de persoanele cărora acest creditor a gajat sau cesionat respectiva creanță pecuniară în calitate de garanție;

b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanței pecuniare de a furniza informații cu privire la creanța pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanție.

Capitolul III

EXECUTAREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ

Articolul 8. Modalități de executare a garanției financiare

La apariția unei cauze care determină executarea garanției financiare, beneficiarul acesteia poate executa orice garanție financiară pusă la dispoziție în temeiul și condițiile contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate, în una dintre următoarele modalități:

a) în cazul mijloacelor bănești, prin compensarea acestora cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau prin reținerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligații;

b) în cazul instrumentelor financiare și al creanțelor pecuniare, prin vânzarea sau însușirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligațiilor financiare garantate ori prin reținerea instrumentelor financiare și/sau a creanțelor pecuniare în vederea stingerii acestor obligații.

Articolul 9. Însușirea garanției financiare

(1) Executarea garanției financiare prin însușire este posibilă numai dacă:

- a) această modalitate de executare a garanției financiare a fost convenită de părți prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate; și
- b) părțile au convenit, prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate, cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare și a creanțelor pecuniare.

(2) Dacă prin clauzele contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate nu s-a convenit altfel, executarea garanției financiare prin modalitățile prevăzute la art. 8 nu presupune:

- a) notificarea prealabilă a intenției de executare a garanției financiare;
- b) aprobarea de către orice instanță judecătorească, autoritate publică sau orice altă persoană a condițiilor de executare a garanției financiare;
- c) necesitatea expirării unui termen suplimentar;
- d) desfășurarea executării garanției financiare prin procedura de licitație publică sau printr-o altă procedură prestabilită.

(3) Clauzele contractelor de garanție financiară produc efecte juridice și în cazul intentării sau continuării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare atât față de furnizorul garanției financiare, cât și față de beneficiarul acesteia.

(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

(5) Instanțele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

Articolul 10. Aplicarea prevederilor legislației valutare

Plățile și transferurile aferente executării garanțiilor financiare se efectuează cu respectarea prevederilor legislației valutare referitoare la moneda în care pot fi efectuate plăți și transferuri pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul IV

DREPTUL DE UTILIZARE A GARANȚIEI FINANCIARE ÎN TEMEIUL CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ FĂRĂ TRANSFER DE PROPRIETATE

Articolul 11. Dispoziții generale privind exercitarea dreptului de utilizare

Dacă și în măsura în care contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanției financiare are dreptul de utilizare a garanției în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 12. Transferul garanției echivalente

(1) În cazul în care beneficiarul garanției financiare exercită dreptul prevăzut la art. 11, acestuia îi revine obligația de a transfera o garanție echivalentă pentru a înlocui garanția financiară inițială, cel mai târziu la data scadenței obligațiilor financiare garantate prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate.

(2) La data scadenței obligațiilor financiare garantate, în măsura în care clauzele contractului de garanție financiară prevăd astfel, beneficiarul garanției financiare este obligat:

- a) fie să restituie garanția, în cazul în care obligația financiară garantată este îndeplinită;
- b) fie să compenseze valoarea garanției echivalente cu valoarea obligațiilor financiare garantate;
- c) fie să rețină garanția drept plată a acestor obligații.

(3) Garanția echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligații financiare conform alin. (1) face obiectul aceluiași contract de garanție financiară fără transfer de proprietate ca și garanția financiară inițială și este considerată ca și când ar fi fost pusă la dispoziție la momentul la care a fost pusă la dispoziție garanția financiară inițială.

(4) Utilizarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia conform prevederilor art. 11 și 12 nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanției ce decurg din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanția financiară transferată de către acesta în executarea unei obligații conform alin. (1) din prezentul articol.

(5) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției financiare în timp ce orice obligație a beneficiarului acesteia de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer al garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

(6) Prevederile art. 11 și 12 nu se aplică creanțelor pecuniare.

Capitolul V

RECUNOAȘTEREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ CU TRANSFER DE PROPRIETATE ȘI A CLAUZELOR DE COMPENSARE CU EXIGIBILITATE IMEDIATĂ

Articolul 13. Recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate

Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției financiare în timp ce orice obligație a beneficiarului acesteia de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară cu transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer al garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

Articolul 14. Recunoașterea clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată

(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele conform prevederilor sale:

a) indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de restructurare ori a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul și/sau la beneficiarul garanției financiare;

b) indiferent de orice pretinsă cesiune, măsuri de asigurare dispuse de instanța de judecată sau alte măsuri de indisponibilizare a bunurilor sau altă formă de înstrăinare a drepturilor respective sau în privința unor asemenea drepturi.

(2) Aplicarea unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condițiile prevăzute la art. 9 alin. (2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părți.

Capitolul VI

NEAPLICAREA ANUMITOR DISPOZIȚII ÎN MATERIE DE INSOLVABILITATE

Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvabilitate

(1) Nu pot fi declarate nule, anulabile sau lipsite de efecte contractele de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unui asemenea contract numai pe motiv că acestea au fost încheiate sau garanțiile financiare au fost puse la dispoziție în următoarele condiții:

a) în ziua deschiderii procedurii de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care au fost dispuse aceste măsuri/proceduri;

b) în cursul unei perioade determinate, anterioară deschiderii procedurii de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, perioadă stabilită în raport cu data deschiderii sau a adoptării ori în raport cu data pronunțării unei decizii sau a unui ordin ori în raport cu orice acțiune sau orice eveniment produs în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri.

(2) În cazul în care un contract de garanție financiară a fost încheiat sau o obligație financiară garantată a luat naștere ori o garanție financiară a fost pusă la dispoziție în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul își va produce efectele și va fi opozabil terților dacă beneficiarul garanției financiare poate dovedi că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută.

(3) În cazul în care contractul de garanție financiară prevede obligația punerii la dispoziție a unei garanții financiare sau a unei garanții financiare suplimentare, în funcție de variația valorii garanției financiare ori a valorii obligațiilor financiare garantate, sau dreptul de a reține garanția financiară constituită prin substituirea sau înlocuirea acesteia cu o garanție financiară de aceeași valoare, punerea la dispoziție a garanției financiare, garanției financiare suplimentare sau substituirea ori înlocuirea garanției financiare, în temeiul unei asemenea obligații/drept, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că:

a) punerea la dispoziție a avut loc în ziua începerii măsurilor de restructurare ori procedurii de lichidare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care au început aceste măsuri/proceduri ori în cursul unei perioade determinate anterioare datei începerii măsurilor/procedurii, perioadă stabilită în raport cu data deschiderii procedurii sau a adoptării măsurilor sau în raport cu data pronunțării oricărei decizii sau ordin ori în raport cu întreprinderea oricărei acțiuni

sau producerea oricărui eveniment în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri; și/sau

b) obligațiile financiare garantate au luat naștere anterior datei punerii la dispoziție a garanției financiare, a garanției suplimentare sau substituirii ori înlocuirii garanției financiare inițiale.

Articolul 16. Prevederi generale privind aplicarea normelor
în materie de insolabilitate

Fără a aduce atingere prevederilor art. 15 alin. (1)–(3), prezenta lege nu afectează normele în materie de insolabilitate referitoare la tranzacțiile încheiate în cursul perioadei determinate menționate la art. 15 alin. (1) lit. b) și alin. (3) lit. a).

Capitolul VII

NORME DE DREPT CONFLICTUALE

Articolul 17. Legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile
financiare constituite sub formă de instrumente financiare
în formă de înscriere în cont

Garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care este menținut contul relevant în ceea ce privește:

a) natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;

b) condițiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont și pentru punerea la dispoziție a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de contract și formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract și a punerii la dispoziție a unor astfel de garanții;

c) dacă un drept de proprietate sau alt drept al unei persoane cu privire la garanția financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont este prioritar ori subordonat unui drept de proprietate sau altui drept concurent și dacă dobîndirea s-a făcut cu bună-credință;

d) formalitățile cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.

Articolul 18. Legea altei țări

Trimiterea la legea unei țări reprezintă trimiterea la dreptul intern al acestei țări, indiferent de orice normă care prevede că chestiunea respectivă trebuie soluționată în conformitate cu legea altei țări.

Capitolul VIII**DISPOZIȚII FINALE****Art. 19. Compatibilitatea cu legislația comunitară**

Prezenta lege transpune art. 1–9 din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002, și este compatibilă cu aceasta.

Art. 20. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.

(3) Autoritățile publice indicate la art. 3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

ЗАКОН

о договорах о финансовом обеспечении

Парламент принимает настоящий органический закон.

Глава I

ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1. Предмет регулирования

Настоящий закон регулирует правовой режим, применимый к договорам о финансовом обеспечении и финансовым обеспечениям, предоставление и исполнение финансового обеспечения, право использования финансовых обеспечений, признание договоров о финансовом обеспечении с передачей собственности и положений о ликвидационном неттинге, неприменимость определенных положений в области несостоятельности и право, применимое к вопросам, связанным с финансовыми обеспечениями.

Статья 2. Сфера применения

(1) Настоящий закон применяется к договорам о финансовом обеспечении, отвечающим в совокупности следующим требованиям:

а) заключаются между лицами, указанными в статье 3 настоящего закона;

б) могут быть подтверждены документом, записью в электронной форме или на любом ином прочном носителе.

(2) Настоящий закон применяется к финансовым обеспечениям, отвечающим в совокупности следующим требованиям:

а) предметом финансовых обеспечений являются денежные средства, финансовые инструменты или денежные требования;

б) предоставление финансового обеспечения может быть подтверждено документом.

(3) Настоящий закон не регулирует:

а) права, которые лицо может иметь в отношении предоставленных им активов в качестве финансового обеспечения;

б) права, которые возникают иначе, чем на основании условий договоров о финансовом обеспечении и иначе, чем на основе применения положений нормативных актов о возбуждении или продолжении процедур ликвидации или мероприятий по реструктуризации.

(4) Действие настоящего закона не распространяется на финансовое обеспечение, состоящее из акций, выпущенных поставщиком обеспечения, акций, находящихся в аффилированных предприятиях, или акций, вложенных в общества, исключительная цель которых – стать собственником основных средств производства, являющихся существенными для осуществления деятельности поставщика обеспечения или владения недвижимым имуществом.

(5) Если должником денежного требования является потребитель, как это определено в Законе о кредитных договорах с потребителями № 202 от 12 июля 2013 года, или микро-, малое или среднее предприятие, как таковые определены в Законе о поддержке сектора малых и средних предприятий № 206-XVI от 7 июля 2006 года, соответствующие денежные требования не могут быть предметом финансовых обеспечений, предоставленных субъектам, указанным в пункте 2) статьи 3 настоящего закона.

(6) Настоящий закон не затрагивает положений Закона о кредитных договорах с потребителями № 202 от 12 июля 2013 года.

(7) Положения Закона о залоге № 449-XV от 30 июля 2001 года применяются к договорам о финансовом обеспечении, регулируемым настоящим законом, если они не противоречат положениям данного закона.

Статья 3. Субъекты настоящего закона

Получатель и поставщик финансового обеспечения должны принадлежать, каждый по отдельности, к одной из следующих категорий:

1) орган публичной власти (за исключением субъектов, получивших государственные гарантии, которые не относятся к категориям, предусмотренным пунктами 2)–4) настоящей статьи), включая:

а) органы публичной власти Республики Молдова, ответственные или участвующие в управлении долгом публичного сектора; и

б) органы публичной власти Республики Молдова, уполномоченные вести счета клиентов;

2) Национальный банк Молдовы, центральный банк иного государства, Европейский центральный банк, Банк международных расчетов, многосторонний банк развития, Международный валютный фонд и Европейский инвестиционный банк;

3) субъект, подлежащий пруденциальному надзору, а именно:

а) банк, как таковой определен в Законе о финансовых учреждениях № 550-XIII от 21 июля 1995 года;

б) инвестиционное общество, как таковое определено в Законе о рынке капитала № 171 от 11 июля 2012 года;

с) платежное общество, как таковое определено в Законе о платежных услугах и электронных деньгах № 114 от 18 мая 2012 года;

д) страховщик (перестраховщик), как таковой определен в Законе о страховании № 407-XVI от 21 декабря 2006 года;

4) центральный контрагент, расчетный агент или клиринговая палата, как таковые определены в Законе об окончательности расчетов в платежных системах и системах расчетов по финансовым инструментам, включая аналогичные юридические лица, действующие на рынках фьючерсов, опционов и деривативов, на которых не распространяются положения указанного закона, и юридические лица, которые действуют от имени и за счет одного или более лиц, которые включают владельца облигаций или владельца иных долговых требований или любого из субъектов, определенных в настоящей статье.

Статья 4. Понятия

Для целей настоящего закона используются следующие понятия:

1) *многосторонний банк развития* – банк международного и регионального развития, как то: Международный банк реконструкции и развития (International Bank for Reconstruction and Development), Международная финансовая корпорация (International Finance Corporation), Межамериканский банк развития (Inter-American Development Bank), Азиатский банк развития (Asian Development Bank), Африканский банк развития (African Development Bank), Банк развития Совета Европы (Council of Europe Development Bank), Северный инвестиционный банк (Nordic Investment Bank), Карибский банк развития (Caribbean Development Bank), Европейский банк реконструкции и развития (European Bank for Reconstruction and Development), Европейский инвестиционный банк (European Investment Bank), Европейский инвестиционный фонд (European Investment Fund), Многостороннее агентство по инвестиционным гарантиям (Multilateral Investment Guarantee Agency), Система международного финансирования программ иммунизации (International Finance Facility for Immunisation), Исламский банк развития (Islamic Development Bank);

2) *основание для исполнения финансового обеспечения* – неисполнение обеспеченного финансового обязательства или любое иное обстоятельство, согласованное между сторонами, как аналогичное неисполнению при наступлении которого, в соответствии с условиями договора о финансовом обеспечении или в силу закона, получатель обеспечения правомочен исполнить или оставить за собой финансовое обеспечение, либо воспользоваться положением о ликвидационном неттинге;

3) *положение о ликвидационном неттинге* – положение договора о финансовом обеспечении или договор, частью которого является договор о финансовом обеспечении, либо в отсутствие подобного положения, любая правовая норма, в силу которой при наступлении основания для исполнения финансового обеспечения, независимо от того, осуществляется ли оно посредством неттинга, взаимной компенсации либо иным способом, реализуются следующие положения:

а) обязательства сторон становятся подлежащими немедленному исполнению и выражаются в обязанности уплатить денежную сумму, представляющую их расчетную текущую стоимость, либо прекращаются и заменяются обязательством уплатить такую сумму; и/или

б) производится расчет взаимной задолженности каждой стороны на основании этих обязательств и сторона, которая имеет большую задолженность, обязана уплатить другой стороне точную сумму, равную разнице этих задолженностей;

4) *договор о финансовом обеспечении* – договор с передачей или без передачи собственности, предметом которого является гарантия исполнения обеспеченных финансовых обязательств, независимо от того, урегулированы ли они рамочным соглашением или общими положениями и условиями;

5) *договор о финансовом обеспечении с передачей собственности* – договор, включая договор репо, согласно которому поставщик обеспечения передает получателю обеспечения полную собственность или полные права на финансовое обеспечение с целью обеспечения или иного покрытия исполнения данных финансовых обязательств;

б) *договор о финансовом обеспечении без передачи собственности* – договор, согласно которому поставщик финансового обеспечения предоставляет его получателю, сохраняя за собой полную или частичную собственность либо полные права на финансовое обеспечение в момент его установления;

7) *соответствующий счет* – реестр или счет, на котором делаются записи о предоставлении финансового обеспечения на основании договора о финансовом обеспечении, представленном в виде ценных бумаг в форме записей на счетах в пользу получателя. Реестр или счет может вестись получателем финансового обеспечения;

8) *денежные требования* – требования, возникающие из договоров, согласно которым банки, включая центральные банки, предоставляют кредиты;

9) *право использования* – право получателя обеспечения использовать и распоряжаться финансовым обеспечением в качестве его собственника в соответствии с условиями договора о финансовом обеспечении без передачи собственности;

10) *обеспечение в виде финансовых инструментов в форме записей на счетах* – финансовое обеспечение, предоставленное на основе договора о финансовом обеспечении в виде финансовых инструментов, право собственности на которые подтверждается записями в реестре или на счете, который ведется посредником или иным лицом, действующим от его имени;

11) *равнозначное обеспечение* означает:

а) в отношении денежных средств – платежный расчет такой же суммы денег и в той же валюте;

б) в отношении финансовых инструментов – финансовые инструменты, выпущенные тем же эмитентом или должником, образующие часть того же выпуска или класса, того же номинала и с теми же характеристиками, в той же валюте либо другие активы, в случае если договор о финансовом обеспечении предусматривает передачу других активов после наступления какого-либо события, относящегося к или затрагивающего любым образом финансовые инструменты, предоставляемые в качестве финансового обеспечения;

12) *финансовое обеспечение* – денежные средства, финансовые инструменты или денежные требования, предоставленные для обеспечения исполнения соответствующих финансовых обязательств;

13) *финансовые инструменты* – акции, выпущенные акционерными обществами, и другие ценные бумаги, равнозначные акциям, выпущенным акционерными обществами, облигации и иные формы долговых инструментов, если они являются сделкоспособными на рынке капитала, и любые другие ценные бумаги, с которыми обычно совершаются сделки и которые дают право приобрести подобные акции, облигации или другие ценные бумаги путем подписки, покупки или обмена либо которые дают право на выплату определенной денежной суммы (за исключением платежных инструментов), включая паи (доли участия), выпущенные организациями коллективного инвестирования в ценные бумаги, инструменты денежного рынка и любые требования/права, относящиеся к указанным выше инструментам или связанные с этими инструментами;

14) *аффилированные предприятия* – два или более предприятия в составе одной группы, состоящей из материнского предприятия, которое контролирует одно или несколько дочерних предприятий, и все дочерние предприятия материнского предприятия, а также предприятия, контролируемые материнским предприятием;

15) *меры по реструктуризации* – меры, предусматривающие любое участие органов публичной власти или судебных органов с целью сохранения или восстановления финансового состояния и затрагивающие ранее воз-

никшие права третьих лиц, включая, но не ограничиваясь этим, меры по приостановлению платежей, приостановлению принудительных взысканий или уменьшению требований;

16) денежные средства – деньги, начисленные по кредиту счета в любой валюте, или аналогичные требования, такие как депозиты на финансовом рынке. Наличные денежные средства исключаются из сферы действия настоящего закона;

17) обеспеченные финансовые обязательства – обязательства, которые обеспечены договором о финансовом обеспечении и которые дают право на выплату определенной денежной суммы и/или передачу собственности на определенные финансовые инструменты.

Обеспеченные финансовые обязательства могут состоять из или включать:

а) настоящие или будущие, безусловные и условные либо подлежащие исполнению по истечении определенного срока обязательства, включая обязательства из рамочного соглашения или подобных соглашений;

б) обязательства перед получателем финансового обеспечения, взятые иным лицом, чем поставщик обеспечения;

с) обязательства определенного класса или вида, возникающие время от времени;

18) ликвидационные процедуры – процедуры по реализации активов и распределению вырученных денежных средств между, соответственно, кредиторами, акционерами, партнерами или участниками, предусматривающие участие органов публичной власти или судебных органов, независимо от того, обусловлены они несостоятельностью или являются добровольными либо принудительными.

Глава II

ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ФИНАНСОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ

Статья 5. Общие положения о предоставлении финансового обеспечения

(1) Положения настоящего закона применяются к финансовым обеспечениям с момента их предоставления получателю обеспечения, если их предоставление может быть подтверждено в письменной форме.

(2) Предоставление финансового обеспечения предполагает вручение, перевод, обладание, регистрацию или иной способ, посредством которого получатель обеспечения или лицо, действующее от имени и за счет получателя обеспечения, приобретает владение или контроль над финансовым обеспечением. Финансовое обеспечение считается предоставленным также в

случае, если поставщик финансового обеспечения обладает правом на замещение финансового обеспечения, на отзыв в свою пользу излишнего финансового обеспечения либо правом на взыскание доходов, связанных с денежными требованиями, до дальнейшего уведомления.

Статья 6. Определение предмета финансового обеспечения

(1) Запись, подтверждающая предоставление финансового обеспечения, должна позволять идентификацию предмета финансового обеспечения.

(2) Для определения предмета финансового обеспечения достаточно доказать, что:

а) финансовые инструменты в форме записи на счетах, которые являются предметом финансового обеспечения, зачислены в кредит соответствующего счета или на нем находится подлежащее возврату обеспечение;

б) денежные средства, которые являются предметом финансового обеспечения, зачислены в кредит обозначенного счета или на нем находится подлежащее возврату обеспечение;

с) денежные требования включены в список требований, представляемый получателю финансового обеспечения в письменной форме, в виде записи на электронном или ином прочном носителе.

(3) Факт включения денежных требований в список требований, представляемый получателю финансового обеспечения в письменной форме, в виде записи на электронном или ином прочном носителе, также является достаточным для подтверждения предоставления требования в качестве финансового обеспечения перед должником или третьими лицами.

Статья 7. Формальные требования

(1) Заключение, действительность, оформление, обязательная сила или допустимость в качестве доказательства договоров о финансовом обеспечении, а также предоставление финансового обеспечения согласно договору о финансовом обеспечении не зависят от совершения каких-либо формальных действий.

(2) Без ущерба для применения положений части (3) статьи 6, когда денежные требования предоставляются в качестве финансового обеспечения, заключение, действительность, оформление, очередность, обязательная сила или допустимость в качестве доказательства финансового обеспечения не зависят от совершения каких-либо формальных действий, таких как регистрация или уведомление должника предоставленного в качестве финансового обеспечения денежного требования.

(3) В целях настоящего закона совершение формальных действий означает оформление какого-либо документа в конкретной форме или определенным образом, подача документов в органы публичной власти, регистрация в публичном реестре, размещение объявления в газете, журнале, официальном издании или любой иной способ размещения объявления, уведомление органов публичной власти, предоставление в определенной форме доказательств о дате создания документа или иного инструмента, объем соответствующих обеспеченных финансовых обязательств или любой иной аспект.

(4) Для целей части (1) формальными действиями не считаются действия, требуемые для передачи или создания финансового обеспечения в виде финансовых инструментов, иные чем передаваемые посредством записи на счетах, такие как индоссамент в случае с простыми векселями или запись в реестре эмитента в случае с именными финансовыми инструментами.

(5) Запрос на предварительное согласие Национального банка Молдовы на установление залога, предметом которого является существенная доля акций банков, действующих на территории Республики Молдова, согласно части (5¹) статьи 8 Закона о залоге № 449-XV от 30 июля 2001 года не считается совершением формального действия в смысле части (1) настоящей статьи.

(6) Регистрация финансовых обеспечений в виде денежных средств или обретения получателем обеспечения контроля над банковскими счетами согласно части (1) статьи 25¹ Закона о залоге № 449-XV от 30 июля 2001 года не считается совершением формального действия в смысле части (1) настоящей статьи.

(7) Положения части (1) не затрагивают исполнения настоящего закона с момента предоставления финансового обеспечения, если такое предоставление может быть подтверждено в письменной форме и если договор о финансовом обеспечении может быть подтвержден в письменной форме, записью на электронном или любом ином прочном носителе.

(8) Без ущерба для положений Закона о неправомерных условиях в договорах, заключенных с потребителями № 256 от 9 декабря 2011 года, должник по денежному требованию вправе отказаться в письменной форме или иным законным способом от:

а) права на компенсацию своих обязательств перед кредитором денежного требования или лицами, в пользу которых кредитор заложил или уступил соответствующее денежное требование в качестве обеспечения;

б) прав, возникающих из норм законодательства о банковской тайне, осуществление которых воспрепятствовало бы или ограничило бы способность кредитора денежного требования предоставить информацию о денеж-

ном требовании или о должнике для целей использования денежного требования в качестве обеспечения.

Глава III

ИСПОЛНЕНИЕ ДОГОВОРОВ О ФИНАНСОВОМ ОБЕСПЕЧЕНИИ

Статья 8. Способы исполнения финансового обеспечения

При наступлении основания для исполнения финансового обеспечения, получатель обеспечения вправе исполнить любое финансовое обеспечение, предоставленное на основании и в соответствии с условиями договора о финансовом обеспечении без передачи собственности, следующими способами:

а) в случае денежных средств – путем погашения суммы финансового обеспечения стоимостью обеспеченных финансовых обязательств или путем удержания денежных средств для погашения соответствующих обязательств;

б) в случае финансовых инструментов и денежных требований – путем продажи или обращения в свою собственность или путем зачета их стоимости стоимостью обеспеченных финансовых обязательств либо путем удержания финансовых инструментов и/или денежных требований для погашения соответствующих обязательств.

Статья 9. Обращение финансового обеспечения в свою собственность

(1) Исполнение финансового обеспечения путем обращения в свою собственность допускается если:

а) этот способ исполнения финансового обеспечения согласован сторонами в договоре о финансовом обеспечении без передачи собственности; и

б) в договоре о финансовом обеспечении без передачи собственности стороны договорились о способе оценки финансовых инструментов и денежных требований.

(2) Если условиями договора о финансовом обеспечении без передачи собственности не установлено иное, исполнение финансового обеспечения способами, указанными в статье 8, не предполагает:

а) предварительного уведомления о намерении исполнить финансовое обеспечение;

б) одобрения любой судебной инстанцией, органом публичной власти или иным лицом условий исполнения финансового обеспечения;

с) необходимость истечения какого-либо дополнительного срока;

д) исполнения финансового обеспечения путем публичного аукциона или иным установленным способом.

(3) Положения договоров о финансовом обеспечении являются обязательными и в случае возбуждения или продолжения ликвидационной процедуры или применения мер по реструктуризации как в отношении поставщика финансового обеспечения, так и его получателя.

(4) Исполнение или оценка финансового обеспечения и расчет обеспеченных финансовых обязательств должны проводиться коммерчески обоснованным образом.

(5) Судебные инстанции на основании заявления вправе осуществлять проверку исполнения или оценки финансового обеспечения, а также расчета обеспеченных финансовых обязательств коммерчески обоснованным образом.

Статья 10. Применение положений валютного законодательства

Платежи и переводы, связанные с исполнением финансовых обеспечений, осуществляются с соблюдением положений валютного законодательства по отношению к валюте, в которой могут осуществляться платежи и переводы на территории Республики Молдова.

Глава IV

ПРАВО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ФИНАНСОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ НА ОСНОВЕ ДОГОВОРОВ О ФИНАНСОВОМ ОБЕСПЕЧЕНИИ БЕЗ ПЕРЕДАЧИ СОБСТВЕННОСТИ

Статья 11. Общие положения об осуществлении права использования

В случае и в пределах, предусмотренных договором о финансовом обеспечении без передачи собственности, получатель финансового обеспечения имеет право использовать обеспечение, предоставленное согласно договору о финансовом обеспечении, с соблюдением положений настоящего закона.

Статья 12. Передача равнозначного обеспечения

(1) В случае осуществления права использования, предусмотренного в статье 11, у получателя финансового обеспечения возникает обязательство передать равнозначное обеспечение для замены первоначального финансового обеспечения, не позднее дня погашения, предусмотренного для исполне-

ния соответствующих финансовых обязательств, согласно договору о финансовом обеспечении без передачи собственности.

(2) В установленный для исполнения финансовых обязательств день погашения, в соответствии с положениями договора о финансовом обеспечении получатель финансового обеспечения обязан:

а) вернуть обеспечение, если соответствующее финансовое обязательство исполнено; либо

б) компенсировать стоимость равнозначного обеспечения стоимостью обеспеченного финансового обязательства; либо

с) погасить финансовое обязательство за счет соответствующего равнозначного обеспечения.

(3) Равнозначное обеспечение, переданное в счет исполнения финансового обязательства согласно части (1), является предметом того же договора о финансовом обеспечении без передачи собственности, так же как первоначальное финансовое обеспечение, и считается предоставленным в момент, когда было предоставлено первоначальное финансовое обеспечение.

(4) Использование финансового обеспечения его получателем в соответствии с положениями статей 11 и 12 не затрагивает действительности или исполнения его прав, вытекающих из договора о финансовом обеспечении без передачи собственности, в отношении финансового обеспечения, переданного для исполнения обязательства согласно части (1) настоящей статьи.

(5) Если основание для исполнения финансового обеспечения наступает в то время, когда любое обязательство его получателя передать равнозначное обеспечение согласно договору о финансовом обеспечении без передачи собственности остается неисполненным, данное обязательство может подлежать положению о ликвидационном неттинге.

(6) Положения статей 11 и 12 не применяются к денежным требованиям.

Глава V

ПРИЗНАНИЕ ДОГОВОРОВ О ФИНАНСОВОМ ОБЕСПЕЧЕНИИ С ПЕРЕДАЧЕЙ СОБСТВЕННОСТИ И ПОЛОЖЕНИЙ О ЛИКВИДАЦИОННОМ НЕТТИНГЕ

**Статья 13. Признание договоров о финансовом обеспечении
с передачей собственности**

Если основание для исполнения финансового обеспечения наступает в то время, когда любое обязательство его получателя передать равнозначное обеспечение согласно договору о финансовом обеспечении с передачей собственности остается неисполненным, данное обязательство может подлежать положению о ликвидационном неттинге.

Статья 14. Признание положений о ликвидационном неттинге

(1) Положение о ликвидационном неттинге вступает в силу согласно его условиям:

а) независимо от начала или продолжения мер по реструктуризации или ликвидационной процедуры в отношении поставщика и/или получателя финансового обеспечения;

б) независимо от предполагаемой уступки, мер по обеспечению, установленных судебной инстанцией, или иных мер по ограничению, лишению или отчуждению имущества или прав.

(2) Если иное не установлено сторонами, действия, предусмотренные частью (2) статьи 9, не распространяются на положения о ликвидационном неттинге.

Глава VI

НЕПРИМЕНИМОСТЬ ОПРЕДЕЛЕННЫХ ПОЛОЖЕНИЙ О НЕСОСТОЯТЕЛЬНОСТИ

Статья 15. Неприменимость определенных положений о несостоятельности

(1) Договоры о финансовом обеспечении, а также предоставление финансового обеспечения согласно данному договору не могут быть признаны недействительными, оспоримыми или неэффективными лишь на том основании, что такие договоры заключены или финансовое обеспечение предоставлено при следующих условиях:

а) в день принятия мер по реструктуризации или начала ликвидационной процедуры, но до вынесения решения или иного постановления о предписании таких мер/процедур;

б) в установленный период, предшествующий началу ликвидационной процедуры или принятию мер по реструктуризации, определенный в зависимости от дня начала или принятия либо вынесения решения или иного постановления либо от совершения иного действия или наступления иного события во время исполнения таких мер или процедур.

(2) Если договор о финансовом обеспечении заключен или возникло обеспеченное финансовое обязательство либо финансовое обеспечение предоставлено в день введения ликвидационной процедуры или мер по реструктуризации, но после момента их введения, то договор создает правовые последствия, а также может являться основанием для защиты прав в отношении притязаний третьих лиц, если получатель финансового обеспечения может доказать, что он не знал и не мог знать о предписании таких процедур или мер.

(3) Когда договор о финансовом обеспечении предусматривает обязательство предоставить финансовое обеспечение или дополнительное финансовое обеспечение в зависимости от колебаний стоимости финансового обеспечения или стоимости обеспеченных финансовых обязательств либо право отозвать финансовое обеспечение, установленное путем замещения или замены финансовым обеспечением той же стоимости, предоставление финансового обеспечения, дополнительного финансового обеспечения либо замещение или замена финансового обеспечения на основании такого обязательства/права не может быть признано недействительным или оспариваемым лишь на том основании, что:

а) такое предоставление было сделано в день введения мер по реструктуризации или начала ликвидационной процедуры, но до вынесения решения или постановления о введении этих мер/начале процедуры либо в установленный период, предшествующий введению мер/началу процедуры, период, определенный в зависимости от дня начала процедуры или принятия мер либо дня вынесения решения или постановления или от совершения иного действия либо наступления иного события в ходе таких мер или процедур; и/или

б) обеспеченные финансовые обязательства возникли до наступления дня предоставления финансового обеспечения, дополнительного обеспечения либо замещения или замены изначального финансового обеспечения.

Статья 16. Общие положения о применении законодательных норм в области несостоятельности

Без ущерба для положений частей (1)–(3) статьи 15, настоящий закон не затрагивает законодательных норм в области несостоятельности, относящиеся к сделкам, заключенным в течение установленного периода, указанного в пункте б) части (1) и пункте а) части (3) статьи 15.

Глава VII

ПРАВОВЫЕ КОЛЛИЗИОННЫЕ НОРМЫ

Статья 17. Право, применяемое к вопросам, связанным с финансовым обеспечением, предоставленным в виде финансовых инструментов в форме записи на счетах

Финансовые обеспечения, предоставленные в виде финансовых инструментов в форме записи на счетах регулируются правом страны, в которой ведется соответствующий счет, относительно:

а) правовой природы и влияния на право собственности финансового обеспечения, предоставленного в виде финансовых инструментов в форме записи на счетах;

б) условий, которые необходимо выполнить для заключения в надлежащей форме договора о финансовом обеспечении, предметом которого являются финансовые инструменты в форме записи на счетах, и для предоставления этих финансовых инструментов на основании договора, а также формальных действий, которые необходимо совершить с целью защиты этого договора и предоставление этих гарантий в отношении притязаний третьих лиц;

с) того, если право собственности или иное право лица на финансовое обеспечение, предоставленное в виде финансовых инструментов в форме записи на счетах является преобладающим или последующим в отношении конкурирующего права и если имело место добросовестное приобретение;

д) совершения формальных действий, необходимых для исполнения финансового обеспечения, предоставленного в виде финансовых инструментов в форме записи на счетах, после наступления основания для исполнения обеспечения.

Статья 18. Право другой страны

Ссылка на право другой страны является ссылкой на внутреннее право этой страны, независимо от какой-либо правовой нормы, согласно которой вопрос решается в соответствии с правом другой страны.

Глава VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 19. Соответствие европейскому законодательству

Настоящий закон перелагает статьи 1–9 Директивы 2002/47/ЕС Европейского Парламента и Совета о механизмах финансового обеспечения от 6 июня 2002 года, опубликованной в Официальном журнале Европейских Сообществ L 168 от 27 июня 2002 года, и соответствует ей.

Статья 20. Вступление в силу

(1) Настоящий закон вступает в силу по истечении шести месяцев со дня опубликования.

(2) Правительству привести свои нормативные акты в соответствие с настоящим законом и принять необходимые нормативные акты в целях его исполнения до вступления в силу настоящего закона.

(3) Органам публичной власти, указанным в статье 3, привести свои нормативные акты в соответствие с настоящим законом до вступления его в силу.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ПАРЛАМЕНТА